

ការសំភាសន៍របស់អ្នកមីងហេង យ៉ម

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ញ៉ែម សុគន្ធា ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ ហេង យ៉ម

ការសង្ខេបអំពីជីវិតរបស់អ្នកមីងហេង យ៉ម

អ្នកមីងហេង យ៉ម

គាត់បានកើតទាន់សម័យសង្គ្រាមហើយគាត់បានធ្វើការនៅក្នុងកងកុមារ ។ អ្នកមីងសព្វថ្ងៃគាត់មិនមានស្វាមីទេ គាត់សំរេចចិត្តថាគាត់រស់នៅតែម្នាក់ឯង ។ ពេលវេលាដែលពិបាកបំផុតនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមីងគឺនៅក្នុងសម័យសង្គ្រាម ដោយសារគាត់ពិបាកនក្នុងការហូបចុក ហើយត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយពីក្រុមគ្រួសារ។

ក៖
ជាដំបូងនាងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកមីងដែលអោយខ្ញុំសំភាសន៍អំពីអំពីជីវិតរបស់អ្នកមីងនាងខ្ញុំឈ្មោះញ៉ែម សុគន្ធា
ជាអ្នកដែលសំភាសន៍អំពីជីវិតរបស់អ្នកមីងនៅក្នុងថ្ងៃនេះ
ពួកយើងសំភាសន៍នៅក្នុងភូមិទន្លេបាទី ឃុំក្រាំងធ្នង់ ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនៅថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៨
អ៊ីចឹងនាងខ្ញុំត្រូវដូចជាស្គាល់ដល់អ្នកមីងដែលគាត់នៅក្នុងភូមិស្រុកដីដូនជីការ របស់ខ្ញុំនៅខេត្តតាកែវហ្នឹងឯង
ហើយអ៊ីចឹងមីងខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតដើម្បីស្គាល់ឈ្មោះមីង មីងឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះមាស យ៉ម។

ក៖ ចាំ មីងក្រៅពីឈ្មោះយ៉មមីងមានឈ្មោះអីគេផ្សេងទៀតទេ?

ខ៖ អត់ទេ។

ក៖ មានតែមួយហ្នឹងទេហើ?

ខ៖ ចាំ!!!

ក៖ អ្នកមីងសព្វថ្ងៃអ្នកមីងអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ ៥០ប៉ុន្មានទេនេះ!!! ៥៦ ៥៧ហើយនេះ។

ក៖ ហាំ!! ហើយអត់សូវមានស្ត្រីច្រើនទេមីងណាស់?

ខ៖ អត់ទេស្ត្រីតើ!!!

ក៖ គ្រាន់តែមួយៗតិចៗទេ!! ដូចរបៀបថាអត់សូវសំព្រោងណាស់!!

ខ៖ ចាំ!!!

អ្នកជិតខាង៖ នៅក្មេងហ្នឹងអាយុ ៥៦ ៥៧?

ខ៖ និយាយរួមញ៉ែមអត់យកគ្រួសារផង។

ក៖ ហ្នំអ៊ីចឹងនៅលីវដូចខ្លួនឯងនៅរហូតដល់ឥឡូវហ្នឹងទៅ?

ខ៖ ចាំ!!ចិញ្ចឹមតែក្មួយចិញ្ចឹមតែប្អូនអ៊ីចឹងទៅបងប្អូនអ៊ីចឹងទៅ។

ក៖ តែមានផ្ទះមួយប៉ុណ្ណាណិរបស់ខ្លួនឯង?

ខ៖ ផ្ទះរួម។

ក៖ ហ្នំអ៊ីចឹងទេហៅ?ខ៖ចាំ!!ក៖ អ៊ីចឹងនេះសុទ្ធតែចៅៗឬក៏ក្មួយៗអីវ៉ាន់ទេ?

ខ៖ កូន ចៅវាមិញ កូនវាហ្នឹង។

ក៖ ហ្នំអ៊ីចឹង មិញកូនរបស់មីងទេអ៊ីចឹង(កូនរបស់ប្អូនរបស់គាត់)?

ខ៖ ហ្នឹង!! ចៅវា។

ក៖ចាំ!!!

ភ្នែកគេឡើងមូលក្រលងៗ(ចៅស្រីគាត់)។អ្នកមីងសំរាប់អ្នកមីងអ្នកមីងកើតថ្ងៃ
ខែឆ្នាំណាដែរ អ្នកមីងចាំខ្លួន

ឯងថា កើតជំនាន់ណាជំនាន់ណិអត់?

ខ៖ ញឹមអត់ ចាំខេចាំឆ្នាំតែនិយាយរួមកាលពេលជំនាន់លន់ នល់
ខ្ញុំនៅអើរខាងជើងវត្តភ្នំ។
ក៖ ចាំ នៅទួលសង្កែ។

ខ៖ ខាងជើងវត្តភ្នំមិនដឹងឥឡូវគេហៅស្តី!!!

ក៖ ទួលសង្កែ ។

ខ៖ អ៊ីចឹង?

ក៖ ហ្នឹងហើយ។

ខ៖ខាងលិចវត្តគេហៅពេលជំនាន់ហ្នឹងគេហៅវត្តចិនដំដែក!!ក៖ចាំ!!ខ៖
ឥឡូវមិនវត្តវត្តអីគេទេ មិនដឹង!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ អ៊ីចឹងអ្នកមីងពេលហ្នឹងពេលជំនាន់ ពេលជំនាន់លន់
នល់មីងអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំ?

ខ៖ ញឹមប្រហែលខ្ទង់១០អីវ៉ាន់ហ្នឹង។

ក៖ ហ្នំ!!អ៊ីចឹងអ្នកមីងប្រហែលកើតខ្ទង់១៩៦០អីវ៉ាន់ហ្នឹងមីងណោះ?

ខ៖ ហី!!

ក៖ អ៊ីចឹងឥឡូវម៉ែខ្ញុំ៦០គត់ហើយមីងកើត១៩០០ ហៅ
មីងកើត១៩៦២ហ្នឹងហើយដោយសារប្អូនម៉ែឆ្នាំ ចាំ មីងឆ្នាំ
ខ្មែរកើតឆ្នាំអីគេវិញ?

ខ៖ ម្យ៉ាញ៉ា។

ក៖ ម្យ៉ាញ៉ាហៅ??ខ៖ ចាំ!!ក្រហមហើយ ហើយដល់ពេលខែខ្មែរដូចរបៀបថាភ្នែកប្រទ
មិត្តសិរ មិនកើតខែអីកេរិញ?

ខ៖ មិនដឹងខែអី!!

ក៖ អត់ចាំទេហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ តែអត់អីអត់បញ្ហាបើអត់ចាំ ធ្វើម៉េចទៅបើអត់ចាំហើយ ចាំ
អ្នកមិនមានបងប្អូនប្រុសស្រីប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ និយាយតែរស់ ឬក៏ស្លាប់ដែរ?

ក៖ ទាំងអស់ម៉ែង ទាំងស្លាប់ទាំងរស់។

ខ៖ ទាំងអស់៤នាក់តែស្លាប់អស់នៅសល់៥នាក់។

ក៖ សល់តែ៥នាក់ហ្នឹងទេ?

ខ៖ ចាំ ស្លាប់ជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ជំនាន់លន់ នល់ ហើយជំនាន់ឥឡូវ។

ក៖ អ៊ីចឹងអ្នកមិនមើលប្រាប់បងប្អូនទាំងអស់មើលគាត់ឈ្មោះអីគេខ្លះវិញ?តាំងពី
បងគេរហូតដល់ពៅគេអ៊ីចឹងណាស់?

ខ៖ បងនៅរស់ ។

ក៖ ឈ្មោះអីកេរិញម៉ែង?

ខ៖ ឈ្មោះ ទ្រី ហៀង !!ឈ្មោះគេដាក់ខុសគ្នា កន្លែងធ្វើការខុសគ្នាពិបាកចាំដែរ។

ក៖ ចាំ!!ឥឡូវប្រាប់ឈ្មោះដែលអ្នកមិនស្គាល់តែម្តងមក
មិនបាច់ខ្វល់កន្លែងធ្វើការម៉្តងអោយតែអ្នកមិនស្គាល់អ៊ីចឹង
ណាស់!!

ខ៖ ឈ្មោះទ្រីហៀង ហើយនឹងទ្រី ជីហើយនឹងឈ្មោះ ទ្រី សុវណ្ណ ហ្នឹងប្រុសៗ៣នាក់។

ក៖ ចាំ ហើយចុះដល់ពេលមកស្រីៗ?

ខ៖ ហើយបងមួយទៀតអាហ្នឹងស្លាប់ដែរ ឈ្មោះទ្រីហ្គុក
ហើយស្រីៗខ្ញុំហ្នឹងហើយនិងប្អូនខ្ញុំមីមិញហ្នឹង។

ក៖ អ្នកមិនមិញគាត់ឈ្មោះពេញគាត់ឈ្មោះអីកេរិញអ្នកមិន?

ខ៖ ឡា។

ក៖ឡា!!

ខ៖ ស្រីឡា។

ក៖ ចាំ ហើយមីងដល់ពេលដូចជាបងប្អូនមីងមានអ្នកខ្លះស្លាប់ជំនាន់ឥឡូវ
អ្នកខ្លះស្លាប់ជំនាន់ ជំនាន់ប៉ុល ពត!!

ខ៖ ជំនាន់ប៉ុល ពត។

ក៖ ថីមីងដល់ពេលជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹងថីបានជាគេយកគាត់ទៅសម្លាប់ចោល?

ខ៖ អត់ទេឈឺតើ!! ឈឺជំងឺ។

ក៖អ៊ីចឹងអត់មានត្រូវគេសម្លាប់អីវ៉ាន់ទេមីងណោះ?

ខ៖ អត់ទេ គេសម្លាប់តែប៉ុន្មានប៉ុន្មានគេយកសម្លាប់តាំងពីអាពាហ៍ គេភូតថាគាត់
ដូចថាគាត់ចេះអ៊ីចឹងគេយកគាត់ទៅ
ធ្វើការទៅបាត់ទៅ ប្អូនខ្ញុំអាមួយពៅហ្នឹងបានបីខែ ម៉ែខ្ញុំឆ្លងទន្លេបាន៣ខែ ។

ក៖ហ្ន៎ស្លាប់ទៅប្អូនតូចបាន៣ខែហ្នឹង?

ខ៖ហ្នឹងហើយ។

ក៖
ចុះដល់ពេលអ្នកដែលស្លាប់មកជំនាន់ឥឡូវដោយសារជំងឺរីកដោយសារអីគេមីង?

ខ៖ ជំងឺ។

ក៖ មីងចងចាំអីគេខ្លះពីបងប្អូនពេលមីងនៅតូចៗអីវ៉ាន់ណាស់
មានលេងអីគេជាមួយបងប្អូនអីវ៉ាន់អត់?

ខ៖ មានបានលេងស្តី តូចៗរៀនហើយដល់ចូលអាពាហ៍មកហើយបាន
ហើយបែកអាពាហ៍មក៧៩(១៩៧៩)មកខំ ដូច
ថាខំរកធ្វើនេះធ្វើនោះរៀនខ្លះអីគេ។

ក៖ចាំ!!តែប៉ុណ្ណឹងទេមីងហៅ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ហើយមីងដល់ពេលបងប្អូនមីងដែលពួកគាត់នៅរស់ៗគាត់រស់នៅណាខ្លះ?

ខ៖ នេះនៅនេះមួយធ្វើប្តីលីសនៅចំការមន
ហើយមួយទៀតនៅជួនផ្ទះនៅភ្នំពេញហើយមួយទៀតនៅហ្នឹងដែរ
ហើយពីរនាក់ហ្នឹងហើយ។

ក៖ នៅនេះពីរនាក់អ៊ីចឹងរាល់ថ្ងៃទៅ?

ក៖ មីងដល់ពេលមីងរៀនមកអ៊ីចឹង
ឥឡូវអក្សរខ្មែរអីវ៉ាន់ហ្នឹងរៀនបានទាំងអស់តើមីងណោះ?

ខ៖ អត់សូវចាំព្រោះអីឈឺច្រើន ភ្លេច។

ក៖ ប៉ា!!

ខ៖ ឈឺច្រើនមីងឈឺច្រើន។

ក៖ ភ្លេចច្រើនអ៊ីចឹង!!ប៉ុន្តែមីងនៅក្នុងជំនាន់មីងរៀនហ្នឹងណាស់
មានរៀនភាសាបារាំងរៀនអីអត់មីង?

ខ៖អត់ទេ
រៀនតែអក្សរខ្មែរយើងហ្នឹងហើយនឹងអង់គ្លេសតែបន្តិចបន្តួចហ្នឹងមានចាំអី។

ក៖ ប៉ា!!រៀនតែប៉ុណ្ណឹងតែត្រឹមថ្នាក់ទី៥ហ្នឹងក៏ឈប់រៀនទៅ?

ខ៖ហ៊ី!!

ក៖មីងម៉េចបានមីងឈប់រៀនពីការសិក្សាហ្នឹង ឈប់រៀនហ្នឹងមក?

ខ៖ ឈប់ទៅថាយើងហ្នឹងខ្វះជីវភាព
ដូចថាបងប្អូនច្រើនអ៊ីចឹងទៅម៉ែមេម៉ាយជួយរកស៊ី ទៅអោយប្អូនៗរៀនទៅ
យើងបងហ្នឹងឈប់រៀនទៅ។

ក៖ ហ៊ីៗ!!អ៊ីចឹងក៏តមកក៏លែងបានរៀនផ្អាកត្រឹមហ្នឹងអ៊ីចឹងទៅ?

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖ ដោយសារជួយដោះស្រាយជីវភាពក្រុមគ្រួសារអ៊ីចឹងទៅមីង?

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖ ហើយអ៊ីចឹងដល់ពេលមួយអ្នកមីងគាត់ឈ្មោះអីគេវិញអ្នកមីង?
ខ៖ឈ្មោះមាស យ៉ុង។

ក៖ ប៉ា ឥឡូវគាត់នៅរស់អត់អ្នកមីង?

ខ៖ គាត់ស្លាប់ ១០ហើយ។

ក៖ បើ១០ហើយគាត់ស្លាប់តាំងពី២០០៨អ្នកមីងណោះ?

ខ៖ ប៉ា!!!

ក៖ ប៉ា ហើយគាត់ស្លាប់អាយុប៉ុន្មានវិញដែរម៉ែ?

ខ៖ស្លាប់អាយុ៧០ជាងណោះ!!

ក៖ ៧២ ៧៣អ៊ីចឹងទៅមីងណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ព្រោះគាត់គាត់គ្រាន់តែរៀនព្រះពុទ្ធសាសនា
រៀនព្រះហើយនឹងរៀនគ្រួសក្នុងកំរងនោះហើយរៀនផង ព្រះពុទ្ធសាសនា។

ក៖ ហ្នឹង អ៊ីចឹងសុទ្ធតែរៀនកន្លែងផ្សេងៗគ្នាទាំងអស់មីងណោះ?

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖
ហើយដល់ពេលអ៊ីចឹងដល់ពេលគាត់រៀនអាយុច្រើនអ៊ីចឹងផងទៅគាត់ទ្រាំទ្រនឹង
អត់បានគាត់ឈឺស្លាប់ទៅអ៊ីចឹង
ទៅមីង?

ខ៖ អាហ្នឹងគាត់រៀនច្រើនរាប់ពាន់ អាយុខ្លី។

ក៖ តែបើសិនមិនរកឈឺ រកនៅតែអ៊ីចឹង!! ខ្មែរ!! ក៖
តែដូចរបៀបហើយរៀនទៀតដើម្បីអោយអស់ចិត្តអ៊ីចឹង
ទៅមីងណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ទោះតែទុកគាត់ចុកគាត់ពិបាកអីវ៉ាន់អ៊ីចឹងដែរ!!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ហ្នឹងហើយ
ហើយអ៊ីចឹងអ្នកមីងដល់ពេលចុះម្តាយរបស់អ្នកមីងគាត់កើតឆ្នាំខ្មែរគាត់កើតឆ្នាំ
អីគេរិញ? ឪ

ខ៖ ហ៊ីម៉ែឆ្នាំរោង!! រោង៧០ជាងហើយ។

ក៖ ប៉ា !!

ខ៖ ៧០!!!

ក៖ មីងចាំអីគេខ្លះពីម្តាយ មើលមីងប្រាប់ពីម្តាយម្តាយគាត់ជាមនុស្សម៉េចដែរ
ចរិកម៉េចដែរអ៊ីចឹងណាស់?

ខ៖ ម៉ែញ៉មមានអីគាត់ស្លូតបូតហ្នឹង គាត់ បងប្អូនគាត់មានតែពីរនាក់ទេ
៣នាក់ស្លាប់ជំនាន់លន់ នល់ធ្វើទាហាន
ម្នាក់ហើយស្លាប់អាពាហ៍ ម្នាក់ស្លាប់ឥឡូវហ្នឹង ស្រីតែម្នាក់គាត់ទេ ក្រៅពីហ្នឹងប្រុស។

ក៖ មានអ្នកខ្លះជំនាន់លន់ នល់ មានអ្នកខ្លះជំនាន់ប៉ុល ពត
ហើយមកម៉ែមីងជំនាន់ឥឡូវនេះ?

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖ ប៉ា ហ្នឹងហើយ ហើយគាត់ស្លូតណាស់មីងហេ
ម្តាយឬក៏គាត់ជាមនុស្សកាចកោងកាចម៉េចដែរ?

ខ៖ អត់អីទេគាត់ស្លូតតើ។

ក៖ ប៉ា
ហើយមីងពេលនៅក្មេងអីវ៉ាន់ម៉ែប្រដៅម៉េចដែរពីអោយជាមនុស្សម៉េចដែរអីចឹង
ណាស់?

ខ៖
ម៉ែឪប្រដៅចេះតែប្រដៅអោយល្អមិនមែនប្រដៅអោយមិនអោយយកចិត្តទុកដាក់
ម៉ែឪ បង្រៀងអីចឹង។

ក៖ ប៉ា
ហ្នឹងហើយហើយអើរសំរាប់ពេលម្តាយអ្នកមីងគាត់រកស៊ីអីគេខ្លះដើម្បីចិញ្ចឹមមីងចិ
ញ្ចឹមកូនៗមកអីចឹងណាស់?

ខ៖ ជំនាន់ហ្នឹងធ្វើនំបញ្ចក។

ក៖ អីចឹងអ្នករោយនំបញ្ចកទេអីចឹង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ។

ក៖ ហើយឥឡូវម៉េចអត់ធ្វើទេអីចឹងហៅ?

ខ៖ អត់!! ដល់កូនធំៗអស់ទៅបែកអស់ទៅគាត់ឈប់ធ្វើទៅ
រកស៊ីមុខរបរថ្មីអីអញ្ចឹងទៅ។

អ្នកចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ចុះមីងចេះធ្វើនំបញ្ចកអត់?

ខ៖ ចេះ។

អ្នកជិតខាង៖ ចេះចាំបើសិនជាធ្វើដល់ឥឡូវក៏ចេះដែរ?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយមីងជួយធ្វើម្តាយរហូតមក?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ធ្វើហ្នឹងធ្វើនៅក្នុងភូមិទន្លេបាទីហ្នឹង?

ខ៖ ធ្វើនៅហ្នឹង។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយចុះស្រុកកំណើតម្តាយរបស់មីងនៅឃុំ
ឯងដែរ?

ខ៖ នៅឃុំទាំងអស់ ផ្ទះឃុំដីឃុំឯង។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ កើតនៅឃុំឯងដែរម្តាយឃុំឯង?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយចុះលោកឪពុកគាត់ឈ្មោះអីគេដែរមី
ង?

ខ៖ ប៉ាញ៉ូមឈ្មោះហេង ទ្រី។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ហេង ទ្រី!!!

ខ៖ ប៉ា!!!

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ប៉ា ហើយគាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ហេតុគាត់តាំងពីអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនដឹង គេយកទៅមិនដឹងគាត់អាយុប៉ុន្មាន!!

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ហ្នឹងគាត់ស្លាប់ក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពត?

ខ៖ អាពាហ៍ពិពាហ៍វិបោលទើ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ប៉ា!! ហើយបងស្គាល់ឆ្នាំគាត់កើតអត់?

ខ៖ អត់ ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ បងស្គាល់ឆ្នាំខ្មែរទេ?

ខ៖ អត់ អត់ស្គាល់។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ អត់ស្គាល់ដែរ!!!

ខ៖ ប៉ា ចុះបើនៅ ដូចថាកាលអាពាហ៍ពិពាហ៍អាយុខ្មែរ ១១ ១២ មានចាំស្តី!!

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយបងមានចាំមុខគាត់អីអត់?

ខ៖ អត់!!! រូបថតធ្លាក់បាត់កាល៧៩(១៩៧៩)ណាស់។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖
ចុះបងមានដែលធ្លាប់លឺតាមម្តាយថាគាត់ពេលស្លាប់ឃុំឯងខ្មែរអាយុប៉ុន្មានបងគា
ត់
ចាស់ឬក៏គាត់ក្មេងកាលគាត់ស្លាប់ឃុំឯង?

ខ៖ គាត់ក្មេងនិយាយរួមគេយកទៅវីមិនដឹងស្លាប់ថ្ងៃណាខែណាឆ្នាំណា អត់ដឹង។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ប្រហែលជាអាយុ ប្រហែលជា៣០ ពេលគាត់ស្លាប់បងណោះ?

ខ៖ បែបខ្ញុំប្រហែលជាអាយុ៣០ជាង។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ៣០ជាងអីទៅ!!ដោយសារកាលប្តឹងបងអាយុ១០ឆ្នាំហើយ។

ក៖ ចាំហើយគាត់អ្នកស្រុកនៅណាដែរចាំមីង?

ខ៖ស្រុកគាត់នៅយើងនេះនៅអើរស្តីគេនេះនៅខ្នារនេះ!!

ក៖ខ្នារត្បែងនេះប្តឹងមីងហេ?

ខ៖ ប្តឹងហើយ!!!

ក៖ ហ្ន៎ !!ជិះពីប្តឹងទៅត្រង់ទៅដល់ហើយមីងហេ?

ខ៖ ប្តឹងហើយ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ អ៊ីចឹងម្តាយនៅទន្លេបាទីទេ ប៉ុន្តែដល់ពេលឪពុកកើតនៅខ្នារត្បែងឯណោះ??

ខ៖ ចាំ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ អ៊ីចឹងដោយសារបងអត់ស្គាល់គាត់អ៊ីចឹងអត់សួរចងចាំអីពីគាត់!!

ខ៖ ហី!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ អ៊ីចឹងដូចជាមានស្គាល់បងប្អូនរបស់ម្តាយបងអត់?ស្គាល់មីងស្គាល់អីបង ប្អូនបង្កើតរបស់ម្តាយណាស់?

ខ៖ អើរស្គាល់!!បើស្លាប់អស់ហើយ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ស្លាប់អត់ដែលឃើញទេ?

ខ៖ អត់។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ តែធ្លាប់លឺគាត់ឈ្មោះអីខ្លះអត់?

ខ៖ ឈ្មោះអើរ ម៉ែញ្ជីមបងគេ !!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ បងគេ!!

ខ៖ បន្ទាប់មកពង្រឹងប្រុសឈ្មោះសំ ហាំ ឈ្មោះសុន!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ សុន??

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖
បងស្គាល់ត្រកូលគាត់អត់?ត្រកូលដូចម្តាយដែរហេ?

ខ៖ ដាក់ដូចជាឈ្មោះតាសុនអ៊ីចឹងទៅឈ្មោះ
អាហ្នឹងបន្ទាប់ម៉ែញឹមបន្ទាប់មួយទៀតឈ្មោះសំ មួយទៀតឈ្មោះសូត្រ
សូត្រហ្នឹងស្លាប់អាពាហ៍ អាពាហ៍យកវ៉ៃចោល សំនោះអាហ្នឹងធ្វើទាហានលន់ នល់ !!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ហើយបន្ទាប់មកទៀត?

ខ៖អត់មានមានតែពន្លាតហ្នឹង!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ តែពន្លាតហ្នឹងទេ?

ខ៖ បងប្អូនគាត់នាក់ទាំងគាត់ហ្នឹង។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ហើយអត់ដែលស្គាល់មុខគាត់ទេ?

ខ៖ ស្គាល់តែរូបថតរូបអី មានណា កាលពេលអាពាហ៍ដឹងស្រាប់ហើយ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖អ៊ីចឹងប្រហែលជាឥឡូវពពួកគាត់អាយុប៉ុ
ន្មានមីងបងប្អូនរបស់ម្តាយ?

ខ៖ គាត់ខ្ពង់អាច៦០ជាងហ្នឹង

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖៦០ជាង!!ប្រសិនបើជាគាត់នៅរស់ដល់ឥឡូវ
រ?

ខ៖ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖អ៊ីចឹងបងប្អូនគាត់ហ្នឹងស្លាប់ទាំងអស់ឬក៏រស់?

ខ៖ ស្លាប់ទាំងអស់ អស់រលីង។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ហ្នឹងខាងម្តាយ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ចុះខាងឪពុក?

ខ៖ ខាងឪពុក នៅនៅអាមេរិច២។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍នៅអាមេរិចទៀត!! ហើយគាត់គលូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយបងទេ?

ខ៖ អត់!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍អត់ទេ!!

ខ៖ ដូចថាកាលពេលម៉ែញ៉មនៅរស់គេចេះតែខែរដូវគេចេះតែអោយចាយខ្លះអ៊ុចឹងទៅណាស់ តែអត់ពីម៉ែញ៉មហើយ

គេម៉េចអោយយើងក្មេងៗ ហើយគាត់នៅឯណោះចាស់ហើយហ្នឹង។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍ចាស់ៗហើយ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍គាត់ឈ្មោះអ៊ុខ្លះដែរឬ?

ខ៖ ឈ្មោះណែ ប្រុសមួយស្រីមួយឈ្មោះចេកមួយឈ្មោះសេងមួយ សេងហ្នឹងប្រុសចេកហ្នឹងស្រី។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍ស្រី!! ហើយអាយុប៉ុន្មានដែរគាត់?

ខ៖ គាត់ហ្នឹងអាយុ៧០ជាងហើយ ហើយនៅស្រុកខ្មែរនេះនៅមួយ នៅព្រែកឫស្សី។

ក៖ ព្រែកហូរ ព្រែកឫស្សី?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ជិតផ្ទះញ៉ម។

ខ៖ ខស្សាហ៍ទៅបុណ្យពុកហ្នឹងដើរបុណ្យដើរអីជាមួយម៉ែហ្នឹងដែរតើ!!

ក៖ ហ្ន៎!! ឈ្មោះអីគេវិញគាត់?

ខ៖ យាយលៀចហ័រ ហ្នឹងស្គាល់យាយលៀចទេ?

ក៖ ធ្លាប់ ធ្លាប់លឺឈ្មោះ។

ខ៖ យាយលៀចនៅព្រែកឫស្សី!! នៅនេះនៅខាងត្បូងវត្តក្រពើខាងខាងកើតផ្លូវគាត់បោះពុម្ពក្រដាស!! ហ័រអើរធៀប

ការ បុណ្យណាស់។

ក៖ ហ្ន៎!! នៅជិតវត្តហ្នឹងមែន?

ខ៖ នៅ នៅខាងកើតផ្លូវអញ្ជើញ តែឆ្ងាយពីវត្តដែរណាស់
គាត់ឧស្សាហ៍ទៅបុណ្យទៅអីជាមួយទៅ!!

ក៖ ពុកខ្ញុំអីវ៉ាន់អីចឹងទៅ?

ខ៖ អើរ!! ជាមួយមីងអី មីងវីដែរហីអីទេ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ អីគេន!!

ខ៖ អើរហ្នឹងហើយ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍ស្គាល់អីគេនដែរ?

ខ៖ ថីស្គាល់។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍
ហើយគាត់ឥឡូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយបងអត់?

ខ៖ ណា?

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍អីដែលគាត់នៅព្រែកឫស្សីហ្នឹង!!

ខ៖ អត់ទេ អត់អីទេធម្មតា ការ បុណ្យអីរល់អីមកចេញចូលធម្មតា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍រាប់អានគ្នាធម្មតាទៅ?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍ចុះបងប្អូននៅអាមេរិចគាត់ធ្លាប់មកលេ
ងខាងណេះទេ?មកលេងមីង បងអី?

ខ៖ មក ចូលតែគ្រាន់លុយកាក់អីគេអត់ទេ
ដូចថាញ៉មនិយាយអីចឹងយើងក្មេងៗគាត់ចាស់ហើយគាត់រកស៊ី គាត់រស់
ដោយសារកូនចៅ!!

ក៖ ប៉ា !!និយាយទៅគួរតែយើងអ្នកអោយវិញហិ!!!ជូនចាស់ៗវិញ។

ខ៖ ជូនចាស់ៗ!!

ក៖ អ្នកមីងមានខ្សែខាងអីគេន ខាងអីថាអីអត់មានត្រូវបងប្អូនអីទេ?

ខ៖ ញ៉មអត់សរដឹងទេមីអូនទាល់តែសួរចាស់ៗ!!

ក៖ ហ្នឹ!!អត់ដឹងដែរ តែគ្រាន់ថាស្គាល់គាត់?

ខ៖ ស្គាល់.

ក៖ ប៉ា អីចឹងអ្នកមីងដល់ពេលជីដូនជីតាខាងម្តាយ មីងស្គាល់ឈ្មោះតាយាយទេ?

ខ៖ ស្គាល់តែតាសយ យាយទឹម ហ្នឹងតាបង្កើត យាយទឹមហ្នឹង តាសយ។

ក៖ ចាំត្រកូលគាត់ទេ?

ខ៖ អត់ទេ។

ក៖ ហើយចុះខាងឪពុកវិញ មីងស្គាល់តាយាយខាងឪពុកទេ
ឈ្មោះតាអីយាយអីវិញ?

ខ៖ ឈ្មោះកុងឡឹងយាយឪ!!

ក៖ តែអត់ចាំត្រកូលគាត់ទេ?

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖ មីងកើតទាន់ពួកគាត់ទាំងអស់ហ្នឹងអត់?

ខ៖ កើតទាន់តែគាត់ តែគឡូវភ្លេចមុខហើយ ។

ក៖ តែកើតដល់ពេលទាន់គាត់ហ្នឹងពេលសង្គ្រាមកើតឡើងមីងណោះ?

ខ៖ មុន!! គាត់ទឹមស្លាប់បែបជំនាន់លន់ លន់ គាត់នៅ
គាត់ទើបតែទឹមតែស្លាប់អាពាហ៍នៃរទេគាត់ហ្នឹង!!

ក៖ ប៉ា!! អ៊ីចឹងអ្នកមីងកើតមកទាន់គាត់អីវ៉ាន់ដែរ?

ខ៖ ទាន់ គ្រាន់តែភ្លេច!!

ក៖ ប៉ា!! ចុះមីងគាត់ជាមនុស្សម៉េចដែរពេលមីងទាន់យាយតាអ៊ីចឹងណាស់?

ខ៖ យាយតាដូចជាអត់ដឹងណាស់ នៅក្មេងៗ ។

ក៖ អត់សូវចាំពីគាត់អ៊ីចឹងទៅមីងណោះ?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ អ៊ីចឹងអត់ចាំទេកាលនៅក្មេងហ្នឹង?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ តែធ្លាប់ឃើញមុខគាត់?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ តិចតួចអ៊ីចឹងឃើញទេ?

ខ៖ ធ្លាប់ឃើញ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ធ្លាប់ឃើញ!! គាត់ខ្ពស់ឬក៏សរ សង្ហារឹទេ?

ខ៖ គាត់ខ្ពស់មាឌធំ ។

ក៖ អ៊ីចឹងមីងដល់ពេលចូលដល់សម័យសង្គ្រាមណាស់ពេលមីងចូលដល់ប៉ុល
ពតអាពាហ៍ពិពាហ៍ដល់ពេលជំនាន់លន់ ន
ល់ ទំលាក់គ្រាប់បែកពេញមេឃពេញដីហ្នឹងមីងម៉េចដែរមីង?

ខ៖ ជំនាន់លន់ នល់
ដូចថានៅក្នុងភ្នំពេញហ្នឹងជីកគ្រងសេនៅក្នុងគ្រងសេនៅក្នុងអីហ្នឹង។

ក៖ ម៉េចដែរមីងជីកគ្រងសេជីកអីវ៉ាន់អ៊ីចឹងទៅដែរ?

ខ៖ នាំគ្នានៅក្នុងគ្រងសេទៅ។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ជីកខ្លួនឯងឬក៏គេជីកអោយ?

ខ៖ ហ៊ីគេអី ដូចថាម៉ែឪយើងអ៊ីចឹងទៅ
កាប៉ាល់ហោះគេទំលាក់គ្រាប់បែកអ៊ីចឹងមកយើងមិនដឹងទំលាក់ឯណាឯណី
យើងបបួលនាំគ្នាចូលទៅ ។

ក៖ មីងពេលហ្នឹងអើរដល់ពេលជំនាន់លន់ នល់ហ្នឹងមីងមានទៅភ្នំពេញ
ឬក៏ទៅនៅណា ឬក៏នៅផ្ទះនៅហ្នឹង?

ខ៖ អត់ទេ ខ្ញុំជំនាន់លន់ នល់ ខ្ញុំទៅនៅភ្នំពេញតើ!!!

ក៖ ទៅនៅម្តុំណាវិញមីង?

ខ៖ អាខាងជើងពេទ្យធំហ្នឹង អាខាងជើងវត្តភ្នំហ្នឹង។

ក៖ ហ្នឹងហើយមីងប្រាប់ដែរ ថា
ហើយមីងម៉េចពេលហ្នឹងដោយសារគ្រាប់ក្នុងក្តាងពេកមែនបាននាំគ្នារត់ទៅហ្នឹង
?

ខ៖ អត់ទេប៉ុន្តែមធ្វើការនៅពីដើមគេហៅប៉ារ៉ូលក្រដាស
ប៉ារ៉ូលក្រដាសនៅអាកន្លែង ឥឡូវគេដាក់ ពេលជំនាន់លន់
នល់អាហ្នឹងពេទ្យនេះដែរហ្នឹង ពេទ្យពេទ្យឆ្លងទន្លេពេទ្យអីនៅហ្នឹងណាស់
តែគាត់ធ្វើនៅកន្លែងពេទ្យហ្នឹង ហើយផ្ទះ
នៅខាងជើងពេទ្យហ្នឹង។

ក៖ ថា!! តែដល់ពេលមីងនៅក្មេងៗមីងនៅទន្លេបាទីនេះទេ?

ខ៖ អត់ទេនៅណោះដែរ។

ក៖ ហ្នំ កើតកើតនៅភ្នំពេញឯណោះទេអ៊ីចឹង?

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖ ហើយអ៊ីចឹងអ្នកស្រុកនៅភ្នំពេញទេអ៊ីចឹង គេហៅនៅខាងជើងវត្តភ្នំ??

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ នៅទីក្រុងភ្នំពេញស្រុកកំណើតរបស់អ្នកមីង។

ខ៖ ៧៥(១៩៧៥)បានជំរុញសមកទីនេះ។

ក៖ ហ្នំ!!ហើយចុះចីបានមិនព្រមនៅភ្នំពេញទៀតទៅ?

ខ៖ នៅណា នៅដូចថាជំនាន់៧៤(១៩៧៤)នៅដូចរៀង
ដូចថានៅខ្លាចអញ្ច្រោះខ្លាចអញ្ច្រោះ អត់ហ៊ាននៅ អត់ហ៊ាន
ទៅឯកន្លែងផ្ទះហ្នឹង កន្លែងផ្ទះហ្នឹងសុទ្ធតែពួកយួនពួកវានៅ។

ក៖ហើយដល់ពេលអ៊ីចឹងនៅក្នុងលន់ នល់នៅផ្ទះឯណោះនៅឡើយទេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ហើយដល់ពេលមានបាញ់!
តែមីងគេថានៅភ្នំពេញក៏អត់សូវមានគ្រាប់អីណាស់ណាដែរហេ?

ខ៖អត់ទេ មានស្តី។

ក៖ គ្រាន់តែមួយៗ!អ៊ីចឹងទៅមីងណោះ?

ខ៖ គ្រាន់តែថាគេជំរុញសេញយើងអោយមក មកស្រែអ៊ីចឹងទៅណាស់
អ្នកភ្នំពេញគេជំរុញជំរុញសេញអោយមក
ស្រែមក ។

ក៖ ហើយដល់ពេល
ហ្នឹងនៅភ្នំពេញហ្នឹងហើយដល់ពេលហើយមីងដល់ពេលដឹងដែរថាមានបងប្អូនឬក៏
សាច់ញាតិណាដែលគាត់ត្រូវគ្រាប់នៅក្នុងជំនាន់លន់ នល់ស្លាប់អីអត់?
ខ៖អត់។

ក៖អត់ដែរ!!

ខ៖អត់មាន។

ក៖ ប៉ា ចុះមីងដល់ពេលបែកចូលសង្គ្រាមប៉ុល
ពតមកគេជំរុញសមីងមកនៅអើរ!!

ខ៖ ញឹមមកនៅហ្នឹងបានប៉ុន្មានខែញឹមទៅនៅអូរចារ ចំការដូងយើងនេះ
ចំការដូងកន្លែងខ្មែរត្បែង។

ក៖ ពុកញ៉មតាញ៉មនៅហ្នឹងដែរតើមីង!! ខ៖ អើរ!! ក៖ មីងនៅជាមួយពុកតាតែដែរហេ?

ខ៖ នៅដួងអូរចារហ្នឹងសុទ្ធតែពុកថ្មីហ្នឹង!! ក៖ បា!! ខ៖ ហ្នឹងហើយ កាលជំនាន់ហ្នឹងអ្នកណាបានដើរមើលគ្នាឯណា!! តែ ចេញធ្វើការព្រលឹមព្រលប់ហើយ។

ក៖ តែស្គាល់តាស្គាល់អីៗទេ?

ខ៖ ស្គាល់!

ក៖ ស្គាល់គ្នាអីទៅ? មីងតើក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតគេប្រើអ្នកមីងធ្វើអីគេដែរ?

ខ៖ នៅកុមារច្រូតធាងខេត្រ កាប់ដីដំបូក។

ក៖ មានអីក្រៅពីហ្នឹង?

ខ៖ ដកស្នូង ប៉ុណ្ណឹង។

ក៖ ពេលនៅជំនាន់ហ្នឹង មីងហើយក្រៅពីការប្រើមីងមកពេលធ្វើជំនាន់ហ្នឹងហើយ ក្រៅពីកាប់ធាងខេត្រធាងអី មីង មានដល់វីដែលដក ស្នូងអីនៅ?

ខ៖ ដក ស្នូងមានតើ!!

ក៖ ប៉ា មួយថ្ងៃគេអោយធ្វើការប៉ុន្មានម៉ោងដែរមីងនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពត?

ខ៖ យើងធ្វើការដូចថាដើបពីយប់អុីចឹងអាពតបាយគេអោយយើងមកហូបបាយណាស់ ហើយបានហើយមិនទៅធ្វើវិញ។

ក៖ អុីចឹងអ្នកមីងដល់ពេលនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹងតើការហូបចុកមីងម៉េចដែរទៅ?

ខ៖ បបរលាយព្រលឹត លាយត្រកួន លាយអើរដំឡូង ។

ក៖ លាយអុីចឹងហូបអុីចឹងទៅមីងណោះ?

ខ៖ ប៉ា!!! គេម៉េចយើងម៉េចតាមដំណើរអុីចឹងទៅ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ គេហូបអីយើងហូបហ្នឹងដែរទៅ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ អុីចឹងមីងអុីចឹងគេមានអោយហូបស្អីផ្សេង ពីហ្នឹងទៀត?

ខ៖ ដូចជាមួយដូរអ៊ីចឹងគេកាប់គោ កាប់ជ្រូកម្តងទៅ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ គោមួយម៉ាត់ហ្នឹងហ្នឹង!!! ចាំអ៊ីចឹងបានហូបសាច់គោដែរ សាច់ជ្រូកដែរ?

ខ៖ អើរ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ អ៊ីចឹងកាលពេលនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុលពតហ្នឹងអ្នកម្តងរស់នៅជាមួយអ្នកណា គេ? រស់នៅជាមួយក្រុមគ្រួសារអត់?

ខ៖ នៅជាមួយម៉ែឪ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ជាមួយម៉ែឪ?

ខ៖ ប៉ា!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ជាមួយបងប្អូនដែរ?

ខ៖ បងប្អូន។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ បងប្អូនប៉ុន្មាននាក់កាលនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុលពតហ្នឹង?

ខ៖ បងប្អូន៦នាក់។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ៦នាក់ ពេលហ្នឹងអត់ទាន់ស្លាប់ទេនៅជុំគ្នា?

ខ៖ ៧នាក់។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ៧នាក់!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហ្នឹងហើយ!! ហើយអើរ ហើយចុះស្ថានភាពរស់នៅជាមួយក្រុមគ្រួសារនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុលពតហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

ខ៖ ចុះនៅតែយប់ យប់អីជួនកាលបែកគ្នាទៅនៅកុមារ ទៅនៅកងចល័តអ៊ីចឹងទៅ ហើយយើងទូចៗបាននៅជាមួយម៉ែឪ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ បើបងអត់ទេ!! នៅបែកនៅកងចល័ត?

ខ៖ នៅតែកងកុមារ។

នៅកងកុមារ?

ខ៖ចាំ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖
អ៊ីចឹងតែនៅកងកុមារយប់ឡើងទៅគេងជាមួយម៉ែឪដៃរទេ?

ខ៖អត់ទេគេដាក់កន្លែងកុមារដោយខ្លួនទៀត។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖
គេដាក់នៅដោយខ្លួនទៀត?ហើយអ៊ីចឹងកាលនៅជំនាន់ហ្នឹងអត់បានគេង
ជាមួយឪពុកម្តាយទេ នៅកងកុមារផ្សេង?

ខ៖ ហ៊ីយូរៗបានម្តងអីអ៊ីចឹងទៅ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖
ហ្ន៎!!គេអោយយើងទៅគេងរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយដែរតើហៅ?

ខ៖ចាំ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ចាំ
ហើយអ៊ីចឹងបងទៅកងកុមារជាមួយបងប្អូនដែរឬក៏ទៅតែម្នាក់ឯងទេឬក៏
ទៅជាមួយគេផ្សេង?

ខ៖ញឹមកាលហ្នឹងកុមារនៅតែឯង
ដូចជាគេមិនមែនដាក់ជាមួយគ្នាដូចជាគេក្រុមថ្មី
កងដោយខ្លួនអ៊ីចឹងគេធ្វើរោង
ដោយខ្លួនអ៊ីចឹងទៅ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ចាំ!!ប៉ុន្តែនៅជាមួយមិត្តភក្តិ?

ខ៖ ចាំ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖
ហើយអ៊ីចឹងបងមានមិត្តភក្តិនៅក្នុងសម័យនោះដែរ?

ខ៖មាន។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ មានមិត្តភក្តិ!!
មានប្រុសមានស្រីមានច្រើននាក់ទេបងមិត្តភក្តិកាលនៅកង
កុមារកាលនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹង?

ខ៖ ច្រើន បើគេធ្វើអើរធ្វើនៅក្នុងកងកុមារហ្នឹងធ្វើគ្រូប្រហែលគ្នាអ៊ីចឹង
សំរានហូរហែរអ៊ីចឹង!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ចឹងគេងមួយជួរ
អ៊ីចឹងគេក្រែងអោយគេងដែរ?

ខ៖ អត់ទេគេវីក្តារ វីក្តារជួរ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ វីមួយជួរអ៊ីចឹងអោយគេងជុំគ្នា
មួយផ្ទះហ្នឹងប៉ុន្មាននាក់ទៅគេងជុំគ្នាអ៊ីចឹង?

ខ៖ កងកុមារដូចពីណាពីណាមកជុំម៉ា ម៉ារោងហ្នឹងដូច៥០
៦០នាក់មួយជួរអ៊ីចឹងទៅណាស់។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ចាំ!! គេដាក់ប្រុសស្រីបែងចែកចេញពីគ្នាឬ
ក៏នៅជុំគ្នាទាំងអស់?

ខ៖ ដាក់ម៉ាខុសគ្នាទេ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖
ចាំ!! ហើយអ៊ីចឹងបងស្រីមាននៅចាំឈ្មោះមិត្តភក្តិដែលនៅជំនាន់ហ្នឹងអត់? ចាំ
នាក់២នាក់អីទេ? ឈ្មោះអី?

ខ៖ អត់ចាំ អត់ចាំទេ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយដល់ពេលបែកហ្នឹងក៏
ក៏ជួបគ្នាដែរឬអត់ពេលបែកជំនាន់ប៉ុលពត?

ខ៖ បែក!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ មិត្តភក្តិហ្នឹង?

ខ៖ ជួបគ្នាម្តងម្កាលអីដែរ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយពួកគាត់នៅស្រុកណាដែរមិត្តភក្តិហ្នឹង?

ខ៖ គេនៅនេះខាងបឹងខ្យង។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ បឹងខ្យង?

ខ៖ ចាំ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយគាត់ឈ្មោះអី?

ខ៖ ឈ្មោះថន ឈ្មោះសារិន ឈ្មោះសារីត។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖
ហ្នឹងអ្នកក្នុងហ្នឹងដែលនៅទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា? ចាំអ៊ីចឹងស្ថានភាពពេលធ្វើកងកុ
មារហ្នឹងគេ ដូចថាយើងអាចលេងជាមួយគ្នាបានទេ ឬក៏ធ្វើការរហូត?

ខ៖ លេងស្តី តែដល់ម៉ោងទៅធ្វើការហើយ មានអ្នកណាលេងស្តី។

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ
អ៊ីចឹងអ្នកមិនដល់ពេលដែរមីងជាកមារភាពនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹងណាស់
មានគេយកមនុស្សសំលាប់ចោលអីវ៉ាន់ មីងឃើញផ្ទាល់ភ្នែកអីអត់?

ខ៖ អត់ទេ។

ក៖ អត់ទេហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ អ៊ីចឹងមីងដូចថានៅដាច់ដាច់ឆ្ងាយពីគេដែរមីងណោះ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ហ្នឹង!! អ៊ីចឹងដល់ពេលមីង ដល់ពេលបែកជំនាន់ប៉ុល ពតមក
ពេលក្រលប់ទៅផ្ទះទៅអីអ៊ីចឹងមានឃើញមនុស្សអីវ៉ាន់ស្លាប់តាមផ្លូវ អត់មាន
ឬក៏មាន?

ខ៖ ឃើញតើ ។

ក៖ ទ្រេលៗនៅតាមផ្លូវអ៊ីចឹងមីងណោះ?

ខ៖ ត្រូវដាច់ ត្រូវគ្រាប់អាខ្លះអត់បាយអ៊ីចឹងទៅ។

ក៖ ហ្នឹងអ៊ីចឹង គ្រាប់តាមផ្លូវ!!

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ មីងមានចង់មានហេតុការណ៍អីដែលរន្ធត់
ដែលចង់ចាំអត់ភ្លេចជំនាន់ប៉ុល
ពតមីងឃើញផ្ទាល់ភ្នែកដែលគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់ណាស់? មានឃើញហេតុការ
ណ៍មួយហ្នឹងអត់? ដែលឃើញ?

ខ៖ គ្រាន់ថាតែគេនិយាយដឹងអ៊ីចឹងទៅ ។

ក៖ ចាំ!! អ៊ីចឹងអ្នកមីង អម្បាញ់មិញប្រាប់ញ៉មហើយឥឡូវចប់សង្គ្រាមហើយ
មីងប្រាប់ថាអត់ព្រមយកប្តី មែនហៅ!! ហេតុអីមិនព្រម
ហេតុអីនៅលីវរហូតអ៊ីចឹង?

ខ៖ អត់ អត់មានចិត្ត និយាយរួមអត់តែម្តង។

ក៖ អត់ អត់ស្រលាញ់មនុស្សប្រុសមីង?

ខ៖អត់ ។

ក៖អារម្មណ៍ហ្នឹងវាចេះតែមើចទៅមីង ដូចជាខ្លាចពិបាកឬក៏អីគេ?

ខ៖ អត់នឹកឃើញចង់បាន ធម្មតាទៅ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយមានគេមកស្តីអត់?

ខ៖ ច្រើន!!

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ហើយមានគេមកស្រលាញ់ ហើយអត់អារម្មណ៍?

ខ៖អត់ទេ!!

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖គេអង្វរយ៉ាងម៉េចក៏អត់ព្រមដែរ?

ខ៖អត់ទេ។

ក៖ហើយដល់ពេលអ៊ីចឹងគិតថាអនាគតទៅសង្ឃឹមលើអីគេទៅអ៊ីចឹង ដល់ពេលអត់មានកូនអត់មានប្តីអ៊ីចឹងមីង?

ខ៖ សង្ឃឹមកូនក្មួយទៅ កូនក្មួយអ៊ីចឹងទៅ។

ក៖ហើយអ៊ីចឹងចាំអោយគាត់ដូចជាជួយធ្វើអីគាត់អ៊ីចឹងទៅគាត់ចិញ្ចឹមអីវ៉ាន់អ៊ីចឹង ទៅមីងជួយធ្វើការរកស៊ីអ៊ីចឹងទៅមីង ហៅ?

ខ៖ ប៉ា!!

ក៖ មីងឥឡូវរកស៊ីអីគេវិញ?

ខ៖ លក់ឥវ៉ាន់មាត់ទន្លេ ជួលគ្រែលក់ឥវ៉ាន់បន្តិចបន្តួច។

ក៖ ហ្ន៎!!អីអ៊ីចឹងឥឡូវអ្នកមីងលក់ដូរនៅមាត់ទន្លេអ៊ីចឹងហៅ?

ខ៖ហហ្នឹងហើយ។

ក៖ លក់តែថ្ងៃសៅរ៍ថ្ងៃអាទិត្យក៏រាល់ថ្ងៃ?

ខ៖ ទៅរាល់ថ្ងៃ ញ៉មទឹមមកមុនហ្នឹងដែរហ្នឹង ម៉ែមីនេះបើកលុយញ៉មយកម្ហូបអាហារបើកលុយ។

ក៖ហ្ន៎ឥឡូវមីងត្រូវត្រលប់ទៅទន្លេវិញទេ?

ខ៖អត់ផង។

ក៖ អត់ទេ ហើយហើយរួចរាល់ហើយលក់ដូរ!!!ហើយថ្ងៃហ្នឹងលក់ដាច់ទេមីង?

ខ៖អត់ផង។

ក៖ហ្ន៎ ដោយសារអត់សូវមានមនុស្សមីងហ្ន៎?

ខ៖អត់ទេ តែលក់តែថ្ងៃសៅរ៍អាទិត្យ
បើខុសអាទិត្យអ៊ីចឹងយើងទៅហៅមួយធម្មតា។

ក៖ហ្ន៎ មានតូបមានអីនៅណោះដែរមីងហ្ន៎?

ខ៖មានតើ!!

ក៖ផ្ទះទឹកប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖៣!!

ក៖តែម្នាក់ឯងទេ?

ខ៖ប៉ា។

ក៖តែដល់ពេលប្អូនមានផ្ទះទឹកផ្សេង?

ខ៖របស់វាវាលប់ទៅរកហើយ វាលក់ របស់ញ៉មផ្សេង។

ក៖ ហ្ន៎អ៊ីចឹងមីងមានមុខរបរមួយគ្រាន់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរ
សន្សំលុយទុកទៅថ្ងៃអនាគតចាស់ទៅមីងណោះ?

ខ៖ប៉ា!!!

ក៖ហ្ន៎ហើយ ហើយផ្ទះនេះ ម៉ែចែកអោយឬក៏មីងធ្វើខ្លួនឯងអីវ៉ាន់មីង?

ខ៖ផ្ទះហ្ន៎ និងយាយរួមផ្ទះតាំងពីកេរ្តិ៍អាករម៉ែឪ ដីកេរ្តិ៍អាករតាំងពីជីដូនជីតា
ផ្ទះត្រឹមម៉ែឪ។

ក៖ ហ្ន៎ហ្ន៎ហើយ អ៊ីចឹងមានអីចងចាំចង់ប្រាប់ពួកញ៉មទៀតទេ
ដោយសារញ៉មអស់សំនួរសួរអ្នកមីងហើយ?

ខ៖ មិនដឹងនិយាយថាម៉េច!!!

ក៖ ប៉ាហ្ន៎ហើយ អ៊ីចឹងចាំតែពួកញ៉មសួរហ្ន៎មីងណោះ?

ខ៖ប៉ា!!

ក៖ ឥឡូវអ៊ីចឹងប្រហែលសួរជាមួយទៀត
មីងពេលវេលាណាដែរពិបាកបំផុតក្នុងជីវិត ពិបាកណាស់
ដែលមីងគិតថាពិបាកដោះស្រាយតែម្តងណាស់
ហើយខ្លួនវេទនាជាប់ម្តងណាស់?មីងពេលវេលាដែលពិបាកបំផុតក្នុងជីវិតហ្ន៎?

ខ៖ ពិបាកដល់ពេលបន្តិចទៀតទៅវារបៀបម៉េច
មិនដឹងសង្ឃឹមកូនក្មួយបានមិនបាន មិនដឹងអាម៉េចអីអាម៉េច។

ក៖ ហើយចុះពេលមុនហ្នឹងមិនព្រមយកថ្មីចិលោក!!
អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ បងនិយាយកាលមុនដូចថាចងចាំអត់ភ្លេច
ណាស់ ពិបាកពេលណាជាងគេ
ពីមុនមកបទពិសោធន៍អារម្មណ៍គិតថាមួយណាពិបាកជាងគេ? ដូចជាបងធ្លាប់ពិ
បាកពីមុនពីមុនមកជាអីកេ?

ក៖ ជំនាន់ប៉ុល ពតឬក៏ជំនាន់ពេលណា?

ខ៖ ពិបាក ពិបាកកាលអាពាហ៍ពិពាហ៍។

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំភាសន៍៖ ជាងគេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!!

ក៖ ដល់ពេលសប្បាយចិត្ត?

ខ៖ ឥឡូវមានពិបាកអី រស់នៅធម្មតា។

ក៖
ហ្ន៎គ្រាន់រស់នៅធម្មតាអ៊ីចឹងទៅមិនណោះ!! ចាំអ៊ីចឹងអរគុណច្រើនមឹងសំរាប់ការសំ
ភាសន៍នៅក្នុងថ្ងៃនេះហើយពួកយើងនឹងដាក់ការសំភាសន៍នេះចូលទៅកាន់វេប
សាយមួយដើម្បីថែរក្សាប្រវត្តិប្រជាជនខ្មែរដើម្បីទុកអោយកូនចៅខ្មែរ
ក៏ដូចជាពូជពង្សអ្នកមិនគាត់បានស្តាប់ឮនូវជីវប្រវត្តិអ្នកមីង
ដែលអ្នកមីងបានរៀបរាប់សង្ខេបត្រឹមប៉ុណ្ណឹង។
អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖
ហើយសូមដូចអ្នកមីងមានអ្វីចុងក្រោយដូចថា ចង់ផ្តេផ្តាំដល់កូនក្មួយ
ចង់អោយគាត់ខំរៀនឬក៏ចង់អោយគាត់ធ្វើមនុស្សល្អ អាចផ្តេផ្តាំគាត់ណាស់!!

ខ៖ ថ្ងៃអនាគតទៅចង់អោយកូនក្មួយរៀនអោយចេះដឹងទៅមុខ
មើលប្រទេសជាតិយើងទៅមុខ តើវារីកចំរើនដល់របៀបណាទៅ។

អ្នកដែលចូលរួមនៅក្នុងការសំភាសន៍៖ ចង់អោយគាត់ខំរៀន?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ អរគុណច្រើនអ្នកមីងសំរាប់ការសំភាសន៍នៅក្នុងថ្ងៃនេះអ្នកមីង
ចាំអរគុណ។